

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 9. december 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Josephine Fie Legarth
Sagsnr.: 2006-793-0033
Dok.: JFL40188

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende betænkning nr. 1507/2009 om behandling af klager over politiet

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Betænkning nr. 1507/2009 (herefter ”betænkningen”) om behandling af klager over politiet, som lovforslaget bygger på, har været sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Rigspolitiet, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Advokatrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Retspolitisk Forening, Det Kriminalpræventive Råd, Amnesty International, Kommunernes Landsforening, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Danske Advokater, Landsforeningen af Politiklagenævne, Danske Regioner, Datatilsynet.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i kursiv.

2. Høringssvarene

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Københavns Byret, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Politiforbundet, Direktoratet for Kriminal-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

forsorgen, Advokatrådet, Landsforeningen for Forsvarsadvokater, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden (Forum for Retssikkerhed), Retspolitisk Forening, Det Kriminalpræventive Råd, Danske Advokater, Landforeningen af Politiklagenævn og Datatilsynet.

Herudover er der modtaget en udtalelse fra de læge medlemmer i de nuværende politiklagenævn.

2.1. Generelt

Østre Landsret, Vestre Landsret, Københavns Byret, Domstolsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Institut for Menneskerettigheder, Danske Advokater og Datatilsynet har ikke bemærkninger til betænkningen.

Rigspolitiet kan generelt tiltræde udvalgets forslag om en ny uafhængig politiklagemyndighed og udvalgets lovudkast (udvalgets model 2).

Politiforbundet finder, at det er vanskeligt at se behovet for at ændre det nuværende klagesystem, idet der bortset fra en til tider uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid efter forbundets opfattelse har været stor tilfredshed med den gældende klageordning. Politiforbundet bakker dog op om de nye elementer, der ligger i betænkningens forslag.

Advokatrådet støtter forslaget om at oprette en selvstændig myndighed, der skal undersøge og behandle klager over politiet. Advokatrådet har desuden noteret sig, at forslaget er i overensstemmelse med hovedlinjerne i Amnesty International's rapport.

Det Kriminalpræventive Råd kan tilslutte sig de hensyn, der indgår i udvalgets overvejelser om at ændre politiklagesystemet. Rådet er enig i forslaget om, at der for at forøge befolkningens tillid til politiklagesystemet oprettes en selvstændig og uafhængig myndighed, der tillægges kompetence til at efterforske straffesager mod politipersonale og undersøge og afgøre adfærdsklager.

Retssikkerhedsfonden (Forum for Retssikkerhed) kan tilslutte sig forslaget om at oprette en uafhængig politiklagemyndighed.

Retspolitisk Forening finder principielt, at en model med et helt fritstående organ med selvstændig tiltalekompetence uden mulighed for klage

til Rigsadvokaten ville være bedst egnet til at sikre offentlighedens tillid til klagesystem. For ikke at foregribe en generel diskussion af anklagemyndighedens organisatoriske placering går foreningen indtil videre ind for en model, hvor Politiklagemyndigheden ledes af et Politiklageråd uden for det ordinære anklagemyndighedssystem, således at Politiklagemyndigheden dels afgør adfærdsklagesager, dels tillægges tiltalekompetence i straffesager med klageadgang til Rigsadvokaten.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater anfører, at det ikke er ganske sikkert, at den ordning, som udvalgets flertal foreslår, kan få kritikken af politiklageordningen til at forstumme. Det beror bl.a. på, om der til Politiklagemyndigheden kan knyttes det fornødne kvalificerede personale til at forestå efterforskningen, således at statsadvokaterne får et passende beslutningsgrundlag i forbindelse med spørgsmålet om tiltalerejsning.

Rigsadvokaten er enig i forslaget fra udvalgets flertal om at etablere en uafhængig Politiklagemyndighed. Rigsadvokaten bemærker, at samtlige statsadvokater har tilsluttet sig mindretalsudtalelsen i udvalget om, at den nuværende klageordning er velfungerende og med nogle justeringer vil kunne optimeres, men at mindretallet kan tilslutte sig forslaget om at etablere en uafhængig politiklagemyndighed, hvis det for at øge befolkningens tillid til klagesystemet skønnes påkrævet at gennemføre ændringer, der ikke kan rummes inden for de overordnede rammer for den nuværende klageordning.

Landsforeningen af Politiklagenævn tilslutter sig mindretalsudtalelsen i betænkningen om, at den nuværende klageordning er velfungerende, og den nuværende ordning kan med visse ændringer efter foreningens opfattelse være velegnet til at opnå det ønskede mål.

De læge medlemmer af de nuværende politiklagenævn finder, at den nuværende ordning er velfungerende, gennemskuelig, enkel og billig, og at borgerne på grund af det relativt store antal læge medlemmer kan have tillid til klagesystemet.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, er Justitsministeriet enig med udvalget i, at den gældende politiklageordning overordnet set må anses for at være velfungerende, men at det bl.a. i lyset af den kritik, der har været af ordningen, er vigtigt fremadrettet både hos befolkningen og politiet at sikre grundlaget for en almindelig tillid

til, at behandlingen af politiklager foregår korrekt, objektivt og retssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Det foreslås på denne baggrund, at der oprettes en uafhængig politiklagemyndighed, der fremover skal undersøge og afgøre klager over politipersonales adfærd i tjenesten (adfærdsklager) og efterforske straffesager vedrørende politipersonale. I overensstemmelse med udvalgets forslag bør et politiklageråd med en dommer som formand og med offentlighedsrepræsentanter have det overordnede ansvar for Politiklagemyndighedens virksomhed.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at det ligesom i andre straffesager bør være anklagemyndigheden (normalt statsadvokaterne), der tager stilling til tiltalespørgsmålet i straffesager mod politipersonale, mens efterforskningen af sagen som nævnt bør varetages af Politiklagemyndigheden. Justitsministeriet lægger bl.a. vægt på, at tiltalespørgsmålet i straffesager mod politipersonale af principielle grunde bør afgøres efter de samme retningslinjer som i andre straffesager, idet politipersonale med hensyn til "rollen" som tiltalt i en straffesag bør behandles som alle andre borgere i forhold til retssystemet. Tiltalespørgsmålet bør således behandles af den myndighed, som har en bred generel anklagerfaglig ekspertise og erfaring fra en lang række andre sagskategorier, således at der sikres en ensartet tiltalepraksis i straffesager.

2.2. Lægmænd

De læge medlemmer i de nuværende politiklagenævne finder, at de læge medlemmers kendskab i den nuværende politiklagenævnsordning til lokale forhold og det praktiske arbejde er med til at sikre, at borgerne får en god behandling i klagesagerne. I den foreslåede ordning vil der alene være to læge medlemmer i Politiklagerådet.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater bemærker, at man med et Politiklageråd giver afkald på den lokale indsigt i de regionale politiklagenævne, og det vil afhænge af, hvordan Politiklagerådet fastlægger sin opgave, om etablering af rådet er en forbedring i forhold til de nuværende politiklagenævne.

Det foreslås i overensstemmelse med udvalgets anbefalinger, at et Politiklageråd får det overordnede ansvar for Politiklagemyndighedens virksomhed. Det foreslås, at Politiklagerådet ud over formanden, der skal

være landsdommer, skal bestå af en advokat, en universitetslærer i retsvidenskab og to repræsentanter for offentligheden. Politiklagerrådet foreslås således bredt sammensat og med repræsentanter for offentligheden. Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke i den foreslåede ordning med en uafhængig politiklagemyndighed behov for at sikre et særligt lokalt kendskab i Politiklagerrådet. Det bemærkes i den forbindelse, at der i den nuværende ordning er tale om 6 regionale politiklagenævn, der er knyttet til hver sin regionale statsadvokat.

2.3. Politiklagemyndighedens organisation mv.

Retspolitisk Forening finder det væsentligt, at Politiklagerrådet i hvert fald i de indledende faser får forelagt en stor del af de påtænkte afgørelser i konkrete sager.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater anfører, at det kommer an på, hvorledes Politiklagerrådet definerer sin opgave, om forslaget er en forbedring i forhold til de regionale politiklagenævn.

I overensstemmelse med udvalgets anbefalinger foreslås det, at et Politiklagerråd på samme måde som en bestyrelse skal have det overordnede ansvar for Politiklagemyndighedens arbejde og fastlægge de generelle retningslinjer for myndighedens virksomhed. Politiklagerrådet vil endvidere kunne behandle og træffe afgørelse i konkrete sager, der er af principiel karakter eller af betydelig almindelig interesse, eller som af andre særlige grunde findes at burde afgøres af rådet. I andre sager træffes afgørelsen af direktøren eller af den, som er bemyndiget hertil af rådet eller direktøren. Det er ikke tanken med forslaget, at Politiklagerrådet skal involveres i alle konkrete sager, men det vil i øvrigt være op til rådet selv at fastlægge de nærmere retningslinjer for, hvilke sager der skal forelægges for rådet.

2.4. Disciplinærsager

Retspolitisk Forening finder, at Politiklagemyndigheden bør kunne pålægge vedkommende politidirektør at rejse en disciplinærsag.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, er Justitsministeriet enig med udvalget i, at det ligesom i den gældende ordning bør være den myndighed, som har den ansættelsesretlige kompetence i forhold til den pågældende politimand (typisk Rigspolitiet), der tager

stilling til, hvilke konsekvenser en klagesag eller et strafbart forhold bør have for hans eller hendes ansættelsesforhold, herunder fastsættelse af eventuelle disciplinære sanktioner.

2.5. Notitssagsbehandling

Landsforeningen af Politiklagenævne kan tilslutte sig forslaget om, at en indklaget politimand ikke kan pålægges disciplinæransvar, hvis den pågældende har udtalt sig som led i notitssagsbehandlingen af en klage.

Rigspolitiet finder, at det af bemærkningerne til et lovforslag bør fremgå, at adgangen til at udelukke disciplinæransvar i forbindelse med notitssagsbehandlingen, kun vedrører forhold, som er omfattet af den konkrete adfærdsklage.

Det er i forslaget til retsplejelovens § 1019 k, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 7) præciseret, at adgangen til at udelukke disciplinæransvar i forbindelse med notitssagsbehandlingen alene gælder det eller de forhold, som indgår i notitssagsbehandlingen. Politipersonale bør ikke kunne undgå et eventuelt disciplinært ansvar som følge af en anden kritisabel adfærd ved at oplyse om denne i forbindelse med notitssagsbehandlingen af en klage over f.eks. uhøflig tiltale.

2.6. Konfliktmægling

Retssikkerhedsfonden (Forum for Retssikkerhed) finder, at konfliktmægling bør indføres som en generel mulighed i adfærdsklagesager, men dog undtaget visse bagatelsager samt alvorligere sager, hvor der kan blive tale om at rejse tiltale efter straffeloven.

Det Kriminalpræventive Råd støtter forslaget om, at der i en ny Politiklagemyndighed iværksættes en forsøgsordning med konfliktmægling i politiklagesager.

Som det fremgår af lovforslaget bemærkninger, vil Politiklagemyndigheden i givet fald kunne etablere en forsøgsordning med egentlig konfliktmægling i adfærdsklagesager. Med en sådan forsøgsordning vil det kunne afklares, om konfliktmægling i adfærdsklagesager er et brugbart redskab til at få løst nogle sager. Desuden vil nogle af de spørgsmål, som kan rejses i forbindelse med konfliktmægling i adfærdsklagesager, kunne

belyses, f.eks. sammenhængen mellem fortroligheden ved mægling og behovet for disciplinærfølgning mod politipersonale.

2.7. Orientering af statsadvokaten

Rigsadvokaten bemærker, at flere statsadvokater har anført, at såfremt statsadvokaterne ikke længere skal behandle adfærdsklager over politipersonale, bør de orienteres om udfaldet af disse sager som følge af statsadvokaternes generelle tilsynsforpligtelse i forhold til politikredsens behandling af straffesager.

Det er i forslaget til retsplejelovens § 1019 o, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 7), præciseret, at den regionale statsadvokat skal underrettes om Politiklagemyndighedens afgørelse i adfærdsklagesager. Dette skal ses i sammenhæng med statsadvokaternes generelle tilsynsforpligtelse i forhold til politikredsens behandling af straffesager, jf. retsplejelovens § 101, stk. 2, 1. pkt. (som ikke foreslås ændret).

2.8. Sager, hvor en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben mv.

Rigsadvokaten bemærker, at statsadvokaten for Fyn, Syd- og Sønderjylland har anført, at det bør overvejes, om Politiklagemyndigheden som udgangspunkt skal undersøge alle sager, hvor politiet har affyret skud.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, foreslås det i overensstemmelse med udvalgets anbefalinger, at Politiklagemyndigheden på samme måde som statsadvokaterne i dag skal undersøge sager, hvor personer er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt, jf. forslaget til retsplejelovens § 1020 a, stk. 2. Det forudsættes, at bestemmelsen ligesom i dag i praksis anvendes således, at alle sager, hvor en person er blevet ramt af skud fra politiet, uanset om personen er kommet alvorligt til skade, undersøges af Politiklagemyndigheden.

Justitsministeriet finder, at den særlige politiklageordning bør begrænses til sager, hvor de særlige hensyn, som ligger bag ordningen, gør sig gældende. Dette omfatter f.eks. sager, hvor personer er kommet alvorligt til skade eller er blevet ramt af skud, men ikke en række tilfælde, hvor politipersonale har affyret skud uden at ramme nogen, f.eks. skud brugt til

aflivning af et lidende dyr eller varselsskud affyret uden risiko for fare. Det bemærkes i den forbindelse, at alle sager, hvor politipersonale har affyret skud, skal indberettes til Rigspolitiet. Hvis der i den forbindelse er eller opstår mistanke om, at den pågældende politimand har handlet strafbart, vil sagen af politidirektøren eller Rigspolitiet skulle sendes til Politiklagemyndigheden med henblik på, at sagen kan blive efterforsket efter reglerne om straffesager mod politipersonale.

2.9. Behandling af straffesager mod politipersonale

Retspolitisk Forening finder, at Politiklagemyndigheden bør kunne afgive en indstilling til anklagemyndigheden om tiltalospørgsmålet.

Som det nærmere fremgår af lovforslagets bemærkninger, lægges der op til, at Politiklagemyndigheden til brug for statsadvokatens afgørelse af tiltalospørgsmålet ud over en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder kan fremkomme med en vurdering af beviserne i sagen og sagens juridiske aspekter, herunder navnlig tiltalospørgsmålet.

Det er ikke hensigten, at Politiklagemyndigheden skal udarbejde en juridisk redegørelse til statsadvokaten i form af en længere indstilling med en udførlig gennemgang af tiltalospørgsmålet, herunder tilkendegivelse om, under hvilke bestemmelser i straffeloven eller anden lovgivning et forhold bør henføres. Det er heller ikke tanken, at Politiklagemyndigheden skal udarbejde udkast til anklageskrift. Politiklagemyndigheden bør derfor ikke have pligt til at komme med en indstilling om beviserne og sagens juridiske aspekter, men bør på den anden side have mulighed for at udtale sig om beviserne og i den forbindelse komme ind på juridiske aspekter i sagen. Det vil i givet fald være op til Politiklagerådet og direktøren nærmere at udmønte denne mulighed i praksis.

Landsforeningen af politiklagenævne finder, at Politiklagemyndigheden bør kunne påklage statsadvokatens afgørelse om ikke at rejse tiltale til Rigsadvokaten.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, vil den forurettede i sagen i givet fald kunne klage over statsadvokatens afgørelse om f.eks. at undlade videre strafforfølgning af den pågældende politimand. Politiklagenævnene har kun i meget begrænset omfang udnyttet klageadgangen efter de gældende regler. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det imidlertid bidrage til yderligere at sikre den almindelige til-

lid til den foreslåede nye politiklageordning, hvis Politiklagemyndigheden får mulighed for at klage til Rigsadvokaten over statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet, ligesom politiklagenævnene i dag har mulighed for at klage over statsadvokaternes afgørelser. En sådan klageadgang kan også ses i forlængelse af, at Politiklagemyndigheden i forbindelse med, at sagen sendes til statsadvokaten, efter lovforslaget vil have mulighed for at udtale sig om beviserne i sagen mv. Det vil i givet fald være op til Politiklagemyndigheden nærmere at vurdere, i hvilket omfang denne mulighed for at udtale sig om bevisernes vægt og for at klage over statsadvokatens afgørelse bør udnyttes i praksis.

Det foreslås på denne baggrund, at Politiklagemyndigheden får mulighed for at klage til Rigsadvokaten over statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet i en straffesag mod politipersonale, f.eks. en beslutning om at opgive påtale i sagen, jf. forslaget til retsplejelovens § 1020 e, stk. 4, (lovforslagets § 1, nr. 8).

2.10. Indklagedes og klagers pligt til at udtale sig samt advokatbeskikkelse

Retssikkerhedsfonden og Retspolitisk Forening tilslutter sig udvalgsmindretallets forslag om, at Politiklagemyndigheden bør kunne udelukke et disciplinæransvar, hvis dette vurderes at være irrelevant, og at politipersonale i et vist omfang bør kunne pålægges at udtale sig.

Advokatrådet anfører, at det bør overvejes at give Politiklagemyndigheden mulighed for at udelukke et disciplinært ansvar, hvis dette er åbenbart irrelevant.

Retspolitisk Forening og Landsforeningen af Politiklagenævn tilslutter sig mindretallets forslag om, at Politiklagemyndigheden bør kunne udelukke strafansvar, hvis det er åbenbart, at der ikke er grundlag for et sådant, og at Politiklagemyndigheden bør have samme beføjelser som politidirektøren til at frafalde en rejst sigtelse.

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, er det med lovforslaget forudsat, at politipersonale vil have pligt til at udtale sig udenretligt over for Politiklagemyndigheden i samme omfang, som de i dag har pligt til at udtale sig over for statsadvokaterne, når disse undersøger politiklager. Det må som udgangspunkt anses for omfattet af politipersonalets tjenstlige forpligtelser at udtale sig til den myndighed,

som efter lovgivningen behandler klager over politiet og anmeldelser om politipersonales strafbare forhold – naturligvis som udgangspunkt med de begrænsninger, der følger af princippet om, at der ikke er pligt til at udtale sig ved risiko for selvinkriminering. Dette har bl.a. den konsekvens, at en politimand, som afviser at udtale sig, selv om der ikke er risiko for selvinkriminering, både i dag og efter den foreslåede ordning efter omstændighederne vil kunne mødes med disciplinære sanktioner.

Hertil kommer, at der både efter den gældende og den foreslåede ordning er mulighed for indenretlig afhøring af politipersonale som vidner under sædvanligt strafansvar – også her med respekt for princippet om, at en person ikke har pligt til at inkriminere sig selv.

Rigsadvokaten har i øvrigt over for Justitsministeriet oplyst, at man i den gældende ordning i praksis meget sjældent oplever tilfælde, hvor politipersonale afviser at udtale sig i forbindelse med behandlingen af en klagesag mv.

Med hensyn til mindretallets forslag finder Justitsministeriet – som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger – ligesom udvalgets flertal, at der som følge af politiets særlige magtbeføjelser ikke bør indføres en ordning, hvor den pågældende politimand i andet end de mindre alvorlige notitssager ikke kan pålægges disciplinært ansvar eller strafansvar i anledning af sine handlinger.

Justitsministeriet er endvidere enig med udvalget i, at det ligesom i andre straffesager bør være anklagemyndigheden (normalt statsadvokaterne), der tager stilling til tiltaleespørgsmålet i straffesager mod politipersonale, mens efterforskningen af sagen bør varetages af Politiklagemyndigheden, jf. også pkt. 2.1 ovenfor. Dette indebærer, at det også bør være statsadvokaterne, som tager stilling til, om der er grundlag for at opgive påtale i en straffesag mod en politimand.

Retspolitisk Forening finder, at klager i samme omfang som i dag bør have beskikket en advokat betalt af staten, og at advokaten bl.a. bør have tilsendt sagsakterne løbende og kunne foreslå yderligere efterforsknings-skridt mv.

Med lovforslaget foreslås de gældende om advokatbeskikkelse for parterne i adfærdsklagesager og straffesager mod politipersonale som udgangspunkt videreført, og der lægges ikke op til ændringer i den nuværende praksis med hensyn til advokatbeskikkelse.

Det foreslås endvidere, at det i reglerne vedrørende adfærdsklagesager præciseres, at beskikkede advokater ikke blot skal indkaldes til retsmøder, hvor deres klient skal afgive forklaring, men også til retsmøder, hvor andre skal afgive forklaring til brug for sagen. Den beskikkede advokat vil efter forslaget også have mulighed for under retsmøder at stille spørgsmål både til sin klient og til andre, der skal afgive forklaring i retten. Svarende til, hvad der gælder i dag, vil den beskikkede advokat hos Politiklagemyndigheden kun have adgang til at overvære forklaringer, der afgives af klienten.

Den beskikkede advokat i adfærdsklagesager skal ligesom i dag have tilsendt kopi af det materiale, som Politiklagemyndigheden indsamler eller modtager til brug for sagen, jf. forslaget til retsplejelovens § 1019 j, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 7). Herudover finder de almindelige forvaltningsretlige regler anvendelse i adfærdsklagesager, herunder forvaltningslovens regler om partsaktindsigt og partshøring.

I straffesager mod politipersonale har advokaten beskikket for den forrettede adgang til materialet i sagen, også inden der er rejst tiltale i sagen, jf. forslaget til retsplejelovens § 1020 h, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 8). I øvrigt finder de almindelige regler i retsplejelovens kapitel 66 a om bistandsadvokater tilsvarende anvendelse.

2.11. Sagsbehandlingstid

Landsforeningen af Forsvarsadvokater kan tiltræde forslaget om, at anmeldere skal have skriftlig underretning, hvis der ikke træffes afgørelse i sagen inden for et år.

2.12. Erstatningskrav

Landsforeningen af Forsvarsadvokater kan tiltræde forslaget om, at det bliver nemmere at behandle erstatningskrav, hvor nogen er død eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt, og at udgifterne til advokatbeskikkelse i de pågældende sager afholdes af statskassen.

2.13. Ikrafttrædelse og overgangsordning

Advokatrådet anfører, at det er særdeles vigtigt, at Politiklagemyndigheden får tilstrækkelig tid og de fornødne ressourcer til at komme i gang

med arbejdet.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 5, er den foreslåede ikrafttrædelsesdato bl.a. fastsat med henblik på at sikre tilstrækkelig tid til at få etableret den nye Politiklagemyndighed. Som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger, vil udgifterne til driften af Politiklagemyndigheden blive finansieret af de mindre udgifter i politi og anklagemyndighed, der er en følge af, at politiets og anklagemyndighedens opgaver i den gældende politiklageordning foreslås overført til Politiklagemyndigheden, samt af de midler, der frigøres ved, at politiklagenævnene nedlægges.

Landforeningen af Politiklagenævn foreslår, at de nuværende medlemmer af politiklagenævnene, hvis medlemskab udløber den 1. januar 2010, kan genudpeges, selv om det følger af de gældende regler, at medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen og kun kan genudpeges én gang.

Den 1. januar 2010 udpeges eller genudpeges nye formænd for de nuværende politiklagenævn efter de gældende regler i retsplejelovens kapitel 93 d.

Med hensyn til de sager, der i givet fald verserer ved lovens ikrafttræden, foreslås det, at de hidtidige medlemmer af politiklagenævnene efter den 1. januar 2012 kan færdiggøre verserende sager, som skal behandles efter de hidtil gældende regler, jf. lovforslagets § 6, stk. 4.

3. Lovforslaget

I forhold til lovudkastet i betænkningen er der i det fremsatte lovforslag foretaget forskellige redaktionelle ændringer mv. og herudover følgende ændringer:

- Det foreslås præciseret, at udelukkelsen af disciplinæransvar efter den indklagedes udtalelse i de såkaldte notitssager kun angår det forhold, som indgår i notitssagsbehandlingen, jf. forslaget til § retsplejelovens § 1019 k, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 7).
- Det foreslås, at den regionale statsadvokat skal underrettes om Politiklagemyndighedens afgørelse i adfærdsklagesager, jf. forslaget til retsplejelovens § 1019 k, stk. 5, og § 1019 o, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 7).

- Det foreslås, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at politidirektøren underretter Politiklagemyndigheden og rigspolitichefen om udenretligt vedtagne bøder og betingede frakendelser af førerretten i sager om politipersonales overtrædelse af færdselslovens hastighedsbestemmelser, som under visse betingelser afgøres af politidirektøren, jf. forslaget til retsplejelovens § 1020 b, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 7).
- Det foreslås, at Politiklagemyndigheden kan påklage statsadvokatens afgørelse i en straffesag til rigsadvokaten, jf. forslaget til § 1020 e, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 8).